

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום חמישי כ"א אב תשפ"ב | דף היומי בבלי: כתובות מג.

דף היומי בהלכה: מסעיף ז' עד תחילת סימן מ'.

מוסר: שמירת הלשון - פרק ט"ו ו'הנה אס' עד פרק ט"ו ו'גם השטן'.

קנין חכמה הלימוד השבועי: שער יחוד המעשה פרק ה' 'וכאשר יתייאר היצר .. בהנחת החנף' עד 'וכאשר יתייאר ממך היצר ... מצד הגאות והגאון'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

מדהים: זה מה שקרה השבוע בדיוק 5 דקות לפני שניצול הפיגוע שב להכרתו | הקשישה בת ה-96 שאלה: "במה אני יכולה להתחזק?" | שבועיים לפני החתונה הוא התקשר: "כל הכסף שהשקעת אצלי במשך 20 שנה – איננו!" | 2469

הסיפור היומי

הוא פנה לאחד ממלווי וביקש: "קח אותי לביתה של משפחה אשר לה שמונה עשר צאצאים!" הלה ניסה לאתר כזאת, הוא מצא משפחות בנות שנים עשר ואפילו ארבעה עשר צאצאים, אולם הרב גליק התעקש: "שמונה עשר. לא פחות!"

Yonatan Sindel/Flash90

מדהים: זה מה שקרה בדיוק חמש דקות לפני שהרב יהושע צבי בן סערל לרפז"ש, מניצולי הפיגוע בסמוך לכותל המערבי, התעורר מתרדמתו

האלוקים שבירושלים), נקש בדלת בעדינות, ובירר האם אכן המשפחה מונה את המספר האמור. הילדים אישרו (האב לא היה בבית באותה שבת. הוא יושב 'שבעה' על אחיו, בבית שמש).

פניו של הנגיד אורו, הוא הבטיח להם על אתר: "במוצאי שבת, בעזרת השם, אני מפקיד לכם בחשבון הבנק שמונה עשר אלף דולר! אלף דולר על כל ילד וילד!" הם נפרדו ב'שבתא טבא'. במוצאי שבת, כאשר המחבל הנתעב ביצע את הפיגוע הנאלץ בסמוך לכותל המערבי, היה אותו נגיד וחסיד אמריקאי בין הנפגעים. הוא נפצע קשות והובל לבית החולים כשהוא חסר הכרה.

למחרת היום היה מי שיידע את בני משפחתו המודאגים אודות סיפורו של ליל השבת וח"י הצאצאים. בני המשפחה מיהרו לאתר את המשפחה ברוכת הילדים ממאה שערים והעבירו לה לאלתר את כספי התמיכה. שמונה עשר אלף דולרים. טבין ותקילין.

אתמול בלילה קיבלתי שיחת טלפון מיהודי נרגש. הוא הזדהה כר' יענקל' פריימן, ובפיו היה סיפור מעורר השתאות:

יהודי אמריקאי שיותר מפרוטה מצויה בכיסו, שמו הרב יהושע צבי גליק שליט"א, הגיע בשבוע החולף לשהות בירושלים עיר הקודש. בליל שבת, לאחר סעודה כיד המלך שהרחיבה את ליבו והטיבה את נפשו, הוא הרגיש שהוא רוצה לעשות טוב גם לאחרים. הוא פנה אל אחד מסובביו ומלווי וביקש ממנו: "קח אותי לביתה של משפחה אשר לה שמונה עשר צאצאים!"

ההוא ניסה לאתר כזאת. הוא איתר שמות וכתובות של משפחות בנות שנים עשר ואפילו ארבעה עשר צאצאים. הרב גליק התעקש: "שמונה עשר. לא פחות!"

בסופו של דבר הושג השם והושגה הכתובת: הוא צעד מעדנות לעבר ביתה של משפחה חשובה בשכונת מאה שערים (משפחתו של הרב ח. פ. שליט"א, מנקיי הדעת ועובדי

לא חלפו חמש דקות. רבותיי. חמש דקות. והרב גליק התעורר

הרב יהושע צבי בן סערל), אולם מצבו השתפר בצורה על טבעית. בזכות מצוות הצדקה.

(יקותיאל יהודה גנזל - המבשר)

הוא אמנם עדיין זקוק לתפילותינו (נישא תפילה לרפואת

יומא דהילולא

יום אחד נודע לי על קשישה ניצולת שואה התורמת ספרי תורה למוסדות העוסקים בקירוב רחוקים. החלטתי לפנות אליה. להפתעתי ענתה לי האשה באידיש רהוטה במבטא גליציאני. היא סיפרה לי את סיפור חייה...

ליומא דהילולא של הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זי"ע

שני נרות. המחזה היה שמימי והאוירה היתה קדושה...".
ר' אליעזר סיפר למרן בקול נשבר על המשפט הקשה שצפוי לו עקב העלילה. מרן סגר את עיניו והרהר מעט, ואחר שאלו האם הוא יודע מי הלשין עליו. נענה ר' אליעזר, כי זהו גוי המתחרה בו בפרנסתו. ייעץ לו מרן להציע לאותו גוי לעשות עמו שותפות במסחר ובכך לבטל את התלונה. חזר ר' אליעזר ואמר למרן, כי הלא בכך יפסיד מחצית מן הרווחים. ענה מרן: "חצי ריוח הוא יותר טוב מכלום"... ופסק לו לעשות השותפות.

אחר כך סיפר ר' אליעזר בצער רב אודות בתו שעזבה את הדרך הטובה ואף התחתנה, וציין כי היא נמצאת כאן בחדר ובדעתו להרחיק אותה לגמרי מן הבית. כשמוע סנגורן של ישראל את הדברים הכאובים, הניח את ראשו לכעשר דקות - - - כשהרים ראשו שאל: "האם סידרו להם חופה וקידושין כדת משה וישראל?" ענה האב: "אכן".

אמר מרן לר' אליעזר במפתיע: "אם כן, תקרב את החתן לביתך ותכבד אותו כשאר כל חתניך, ואף תתן לו נדוניה כמו כולם...".
חזר האב וניסה לומר למרן: "הלא הוא אפילו אינו יכול לדבר באידיש...". נענה מרן ופסק: "אפילו הכי" - - -

ואכן ר' אליעזר שב לביתו וקיים את שתי עצותיו של מרן. ראשית פנה אל מתחרהו והציע לו שותפות. הגוי הסכים ומיד ביטל את התלונה. מאז שרתה ברכת ה' במעשי ידיו, והוא הצליח בכפל כפליים, כך שגם מחצית הרווחים הגיע לסכום עצום. בנוסף לכך, בתו הנשואה חזרה מבעלזא עם טללי חיזוק, לאחר ששמעה מפורשות את דברי הקירוב של כ"ק מרן זי"ע. הדבר השפיע על מעשיה והיא התחזקה ביותר, ואף ר' אליעזר קיים את חלקו והחל לקרב את חתנו, למרות שעדיין גרם לו עוגמת נפש.

ביקור קדוש זה בבעלזא ליווה את האישה כל ימי חייה כקמיע קדוש של הצלחה ושמירה. בשנות הזעם שתתה את כוס התרעלה, בעלה ובנה נרצחו בידי הצוררים, ורק היא ניצלה והגיעה בגפה לאמריקה. שם התחתנה שוב עם עו"ד יהודי - אשר גם הוא רחוק היה מדרך המצוות.

כעבור שנים, היא הגיעה לבקר בארץ ישראל. כששמעה כי

מעשה בבתו של הנגיד החסיד ר' אליעזר בראנד ז"ל מנעמירוב, אשר ל"ע נתפסה בנערותה לתנועות הציוניות וסרה מהדרך הישרה. למרבה הכאב היא התקשרה בקשר נישואין עם עו"ד יהודי, ממשפחה מתבוללת, שגם הוא לא שמר תורה ומצוות, לדאבון לב. נישואיה נערכו בלעמבערג, שלא בידעת הוריה. כעבור זמן נודע הדבר לאביה, אשר זעם מאוד על מה שעשתה בתו.

באותה עת נתבע ר' אליעזר למשפט אצל השלטונות, בגין עלילת שווא שהלשין עליו אחד ממתחריו, גוי שונא ישראל. כחסיד אדוק, החליט לנסוע לבעלזא לבקש את ברכת כ"ק מרן מהר"א מבעלזא זי"ע שייצג מהמשפט הקשה.

כאשר נודע לבתו אודות נסיעת אביה לבעלזא, פנתה אליו ובקשה להצטרף לנסיעה לבעלזא, כדי לשמוע את חוות דעתו של מרן אודות נישואיה. ואכן, למרות מצבה היא הצטרפה לאביה בנסיעה לבעלזא.

בהגיעם בעלזאה, נכנסה לחדר הנשים והתיישבה סמוך לאשה אחת שהמתנה שם עם ילדה הקטן. בין לבין הן שוחחו ביניהן, ואז שחה אותה אשה כי היא באה כעת לבעלזא להודות למרן, כי לפני כשמונה חודשים הגיעה לבעלזא עם בנה בן השש שחלה במחלה קשה ברגליו ולא היה מסוגל ללכת, ומרן בירך את הילד שיוכל ללכת על שתי רגליו, ולגודל הנס והפלא החל הילד ללכת זמן קצר לאחר מכן, ובגלל כן היא באה כעת עם בנה 'בעל הנס', להראות למרן כי ברכתו הקדושה עשתה פירות ולהודות לו.

לאחר זמן של המתנה, הגיע תור ר' אלעזר ובתו להיכנס אל הקודש פנימה. הם נכנסו אל החדר, ויהי המקום לחרדת אלוקים. למרות שכבר כל כך התרחקה, הרגישה אז רגשי הוד של קדושה וטהרה, והרושם הזה השפיע עליה עד מאוד, ואף הבעיר בה לימים את הניצוץ היהודי.

וכך היא תיארה בעצמה כעבור שנים רבות: "לא אשכח לעולם את המחזה. הצדיק מבעלזא ישב על מקומו בקצה השולחן הארוך, ראשו כפוף למטה, גופו הקדוש צנום ורזה ועטוף במעיל פרווה 'פעלץ' הגדול בכמה ממידותיו, ובקצה השולחן אל מול פניו דלקו

זאב קליין שליט"א, כאשר היא תרמה מכספה סכומים נאים לבנות את ממלכת בעלזא.

שבועיים לפני פטירתה ביקרתי אצלה ודיברתי אל ליבה, שאמנם היא כבר זכתה לתרומה סכומים עצומים לקירוב רחוקים, אך מתי תעשה אף היא למען יהדותה, להתחזק עוד יותר. שאלה אותי האשה, שכבר היתה אז בת צ"ו שנים, במה תוכל להתחזק. ייעצתי לה, שתקפיד על נטילת ידים של שחרית וקריאת שמע מדי יום, כאשר אני מסביר לה שבקריאת שמע היא מקבלת על עצמה עול מלכות שמים!

ואכן, היא החלה להתחזק בכך, יום אחר יום. כעבור שבועיים (!) היא שבה חיים לכל חי ונפטרה מתוך תשובה ותיקון המעשים.

ללמדנו, עד כמה הרחיקו ראות עיניו הקדושות של צדיק הדור, כ"ק מרן מהר"א מבעלזא זי"ע.

(גיליון 'עולם של תשובה' - בעלזא)

הרבי הקדוש מבעלזא ניצל, הלכה אליו לקבל את ברכתו הקדושה. כשנכנסה אל הקודש פנימה, וסיפרו לכ"ק מרן זי"ע אודותיה, נענה מרן זי"ע ואמר: "אה, ר' אליעזר בראנד'ס טאכטער", וחיזק אותה מאוד.

מוסיף ומספר הרב אליהו זילברשטיין שליט"א - שליח חב"ד בעיר אית'קה שבניו-יארק עדות פלא:

נודע לי שיש באמריקה אשה מבוגרת מאוד, ניצולת שואה, התורמת ספרי תורה למוסדות העוסקים דווקא בקירוב רחוקים. החלטתי לפנות אליה. להפתעתי ענתה לי האישה באידיש רוטה, במבטא של יוצאי גאליציה... היא סיפרה לי את סיפור חייה, תוך כדי שהיא חזרה וציינה עד כמה היא מתחרטת על שגרמה לאביה צער ועוגמת נפש בנערותה, ומחמת כן החליטה לתרום מכספה ספרי תורה לזכות אביה ולעילוי נשמתו, כדי לקרב יהודים לתורה וליהדות, ובכך לכפר על כך שהיא עזבה את דרך התורה.

כמו כן זכתה האשה להמשיך את הקשר שלה לחסידות בעלזא המעטירה, באמצעות הגבאי הנודע לתהילה הרב שמעון

יומא דהילולא

אחוז סקרנות חזר הנכד לשפופרת הטלפון, דיווח כי הכל עבר בשלום וביקש את התמורה: סיפור השתלשלות העניינים, כיצד הופכים תוך שעה 20,000 דולר לא כשרים, לכסף ראוי והגון

לקראת יומא דהילולא של מרן הסטייפלער זי"ע - שב"ק כ"ג באב

להגיע ליעדה עקב סירוב הנמען, זה כסף לא כשר. הנדיב שמעבר לקו שתק. בעוד הגראי"ש מסתפק אם הוא פגוע או המום, אומר לו הגביר: "המתן רבע שעה ואני אסדר את העניין".

כעבור שעה תמימה צלצל הטלפון בבית הסטייפלר, שיחת חוץ. הגראי"ש מיהר להרים, ועל הקו התורם מחו"ל. "עכשיו יהיה בסדר, לך תביא לרב את הכסף".

באי ביתו של הקהלות יעקב ידעו כי לא כדאי להטריד את גדול הדור על דברים של מה-בכך. מוראו היה מוטל עליהם. אמנם הגראי"ש היה מקורב מאוד אל הסב הדגול ולאחר פטירתו אף כתב עליו את הספר המיוחד והנפלא "תולדות יעקב", ובכל זאת, זה היה סיכון להכניס שוב את הכסף אל הסב לאחר שדחהו בשתי ידיים.

"שמע נא אדוני", אמר הגראי"ש לבן שיחו, "אני מוכן להיכנס שוב אל חדרו של סבי ולהגיש לו שנית את הכסף, אך בתנאי שתספר לי לאחר מכן מה עשית בשעה האחרונה ואיך 'הכשרת' את הכסף".

הגביר נענה בחיוב, והגראי"ש נכנס שוב אל הסב ואמר לו את אותן מילים שנאמרו על ידו לפני שעה: משפחה פלונית מחו"ל

למעטפה הזו הוא ציפה... לרגע כבר חשב כי השנה הם חדלו ממנהגם הטוב זה שנים רבות, אך היום, ממש בערב הפורים, נוכח לראות כי אך עיכוב היה זה. הוא מישש את המעטפה בהנאה, מתענג להרגיש את כמות הדולרים אשר בה וכתוצאה מכך את כמות האור שיזרח בבתי עניי בני ברק בפורים.

שליח עושה שליחותו. הוא נכנס אל סבו מרן ה"קהלות יעקב" וצ"ל שישב כהרגלו ושקד על תלמודו, והניח לפניו את המעטפה עליה רשום 20,000 דולר - מתנות לאביונים", כשהוא מציין כי משפחה פלונית שלחה את הכסף כהרגלם לחלקם לעניים בפורים.

אולם תגובתו של רבינו היתה הפעם שונה ותמוהה, כפי שסיפר לימים הנכד בעל המעשה, הגאון רבי אברהם ישעיה קניבסקי שליט"א.

הסטייפלר העיף מבט בעיניו הטהורות על הכסף והפטיר: "זה לא כסף כשר, אני לא נוגע בכזה כסף", וחזר לתלמודו. הגראי"ש נדהם. המשפחה המקורבת לסבו היתה שולחת בכל שנה כסף למתנות לאביונים, ואף פעם לא נתקל בתגובה שכזו.

הוא אסף את המעטפה אל חיקו בדממה, התקשר לחו"ל אל שולח המעטפה, ובחוסר נעימות סיפר לו כי המעטפה אינה יכולה

שלחה את הכסף כבכל שנה לחלקם לעניים בפורים.

הסטייפלר השיב "תמסור לו יישר כח", ומיהר להניח את הכסף במקום מוצנע.

אחוז סקרנות חזר הגרא"ש אל שפופרת הטלפון, דיווח כי הכל עבר בשלום וביקש את התמורה: סיפור השתלשלות העניינים, איך הופכים תוך שעה כסף לא כשר לכסף ראוי והגון.

"הסיפור מתחיל לפני פחות משנה", נאנח הגביר בתגובה. "אבי ז"ל נפטר לבית עולמו והשאיר אחריו ירושה של מיליונים רבים. אני ואחי החילוננו לנסות לחלוק את הירושה, אך לא הצלחנו להגיע לעמק השווה עד שהתגלעה בינינו מריבה עמוקה שקרעה את משפחתנו לשנים. חודשים שכבר אינני מדבר עם אחי.

"התקרב פורים" המשיך ההוא מעבר לקו, "ומאחר וכל שנה

אנו שולחים ל'קהילות יעקב' כספי מתנות לאביונים, ואת אחי אינני יכול לשאול מאחר ואני ב'תענית דיבור' עמו, גמרתי בדעתי שאחי ודאי מסכים לשלוח גם השנה. לקחתי מכספי העיזבון המשותף עשרים אלף דולר ושלחתי בני-ברקה.

"נראה", התחייך קולו של הגביר, "שסבך לא כל-כך הסכים עם 'פסק ההלכה' שלי, ומאחר וכך נאלצתי להתקשר אל אחי ואמרתי לו שאני מעוניין להשלים עמו, 'הכל יסתדר בעזרת השם' אמרתי לו, 'אבל תגיד לי קודם דבר אחד: אני יכול לשלוח 20,000 דולר לבני ברק כבכל שנה?'

"אחי נענה בחיוב, ואז התקשרתי אליך לדווח שהכסף הוכשר, ולספר לך איך דברי הסטייפלר השכינו שלום ביני לבין אחי..."
(הגרא"ש קניבסקי שליט"א במוסף שב"ק עקב תשע"ה, הובא בגיליון נחלי נצח)

יוצאים לחופשה?

מוקדי בירור טלפוניים לשאלות הלכתיות וחוצות

גבולות הארץ, ופרטי הדינים להיתר יציאה לחו"ל - 03-5706906.

ערלה ומעשרות - 02-6488888 שלוחה 3.

עירובין - 054-8483320 - 0504142100.

תחומין - 'עירבתם', הועד לענייני תחום שבת - 072-2722909.

טל' בית ההוראה לענייני כהנים: 02-5862153, 08-3132020.

שאלות דחופות טהרת כהנים: 072-2722901, 052-7115039.

יחוד - 050-4198742, 03-6194362.

כשרות מכשירי חשמל לעניין שבת - 072-2164422.

כיווני תפילה - 03-5706906.

מקוואות - 077-2222200 שלוחה 1.

להודת חוברת 'הלכות שיחות לנופשים בימי בין הזמנים' מהדורת תשפ"ב - לחץ כאן

אמונה ובטחון

שבועיים לפני החתונה מתקשר אליי אותו ידיד.
"אתה יושב או עומד?" - הוא שואל. אני יכול
לעמוד, ענית לו, מה אתה רוצה לומר? "שכל
הכסף שהשקעת אצלי במשך 20 שנה - איננו"

"כדי להביא כבוד לכורא העולם ולתת חיזוק ליהודים": ראש ישיבת 'תפארת אביגדור'

בקליוולנד מגולל מסכת חיים מדהימה של אמונה ובטחון

בקליוולנד הגאון רבי ישראל בראג שליט"א, נכדו של הרב אביגדור מילר זצ"ל:

המעשה הבא אינו רק אירוע חד פעמי, אלא מסכת חיים של אמונה ובטחון, אותה פורש בפנינו ראש ישיבת 'תפארת אביגדור'

ברצוני לספר את מסכת חיי, כדי להביא כבוד לבורא העולם ולתת חיזוק ליהודים, שידעו איזה מעיין יש לכל אחד ואחד, ממנו יוכלו לשאוב ברכות והצלחות לכל העניינים. מי שחי בבטחון רואה ישועות גדולות, מי שחי בבטחון יש לו מושגים אחרים של טבע, ואל תחשבו שאלו דיבורים בלבד.

אספר לכם מה שהיה לי באחת מהסוגיות המורכבות ביותר שאדם עובר בחייו, והיא חיתון הילדים. כולם יודעים שזהו ניסיון גדול, בפרט בארץ ישראל. מחותנים שזכו לארס את בניהם ואת בנותיהם, סיפרו לי שהם חשבו שזהו זמן של שמחה, אבל העול הכבד של הסכומים העצומים שצריכים לגייס לקראת החתונה וקניית הדירה כל כך כבד, שהם אינם מרגישים שמחה. להיפך, הלחץ זה הדחק מאיים לשבור אותם, והמחותן שהיה אמור לשוב ולשמוח ביום כלולות בנו או בתו, מגיע אל החופה שפוף וכפוף, מיצר ודואג, מאין יבוא עזרו.

אל המחותנים האלו פונה אני, לספר את סיפורי הנפלא: עשר בנות קיבלתי במתנה מה' יתברך, זאת חוץ מהבנים היקרים שחנני ברחמי. מיד אחרי חתונתי הבנתי שזה המהלך, שכידוע, כדי לזכות בחתן תלמיד חכם צריכים להניח סכומים נכבדים ביותר. אמרתי לעצמי - החכם עיניו בראשו. בכל חודש אני מעט כסף בצד, וכך יצטבר לי סכום נכבד לחתונות. מאז לידת הבת הבכורה, בכל חודש לקחתי סכום כסף והשקעתי אותו אצל ידידי. כסף רב נתתי לו, מתוך תקווה שהשתדלות זו תעמוד לי בעת הגיע עת דודים. סכום החיסכון הצטבר לכמה מאות אלפי דולרים.

בתי התארסה בשעה טובה, והנה, שבועיים לפני החתונה מתקשר אליי אותו ידיד, והוא שואל אותי: "אתה יושב או עומד?" אמרתי, אני יכול לעמוד. מה אתה רוצה לומר? "שכל הכסף שנתת לי איננו".

שאלתי אותו, מה קרה? עשית עסק ביש? השיחה הולכת ונעשית מעיקה יותר ויותר, כי התשובה שלו הרבה יותר כואבת מאשר לשמוע שהוא הסתבך בעסק לא מוצלח. הוא נשמע מסכן גדול כשהוא אומר לי, "לא. לא היתה פה שום בעיה בעסקים. פשוט גנבתי את הכסף שלך. אני מוכרח להתוודות על כך. אין לי חיים. את כל ה'רווחים' שהעברתי אליך, הוצאתי מהקרן שנתת לי".

לא שאלתי מה הוא עשה עם שאר הכסף, כי זה היה ברור. אנשים רבים הפקידו אצלו סכומים גדולים, והוא חי לו חיי פאר בכבוד וברחבות על חשבון אלו שנתנו בו אמון. יש הרבה מה לרחם עליו, לקנא בו - בוודאי שלא, אפשר גם לכעוס, אבל זה לא יעזור לי. אין בכך כל טעם, כי הכעס הרי לא יביא לי כסף. אני עומד שבועיים לפני שאכניס את בתי לחופה, ואין בידי פרוטה לפרוטה.

בחסדי ה' הבנתי מיד שזהו ניסיון. עד עכשיו חשבתי שאני

צריך לדאוג לעצמי, ועתה התברר לי שהרבונו של עולם רוצה להראות לי שהוא יכול לדאוג לי גם בלי המאמצים שלי. הוא הראה לי: אני יכול לסדר הכול גם עבורך.

איני חושב שעשיתי דבר שאינו ראוי. מותר לאדם לחסוך כסף בשביל העתיד, אך הוא צריך לדעת, שלא זאת היא הסיבה לכך שיהיה לו כסף בזמן שהוא יצטרך לחתן. הסיבה היחידה שבגללה יהיה לו כסף לחתונה, לבר מצווה או לכל דבר, תהיה רק זאת: אם ה' רוצה שיהיה לו - יהיה לו. הוא היחיד ששולח את הכסף. הוא ולא אחר.

עשרים שנה של הכנה עמדו כעת לימיני. עשרים שנה שזכיתי ללמוד ענייני בטחון מזקני הרב אביגדור מילר זצ"ל ומרבי הגדול, רבי מאיר הלוי סולובייצ'יק זצ"ל. הם אשר נטעו בי את הידיעה, לא רק במוח אלא גם בלב, שאין אדם נוקף אצבעו למטה אלא אם כן מכריזים על כך מלמעלה. עכשיו בזמן הניסיון, צפו ועלו כל הדיבורים הטובים והחיזוקים הנפלאים. הם שימשו לי כמו המזון שאסף יוסף הצדיק בשנות השבע כדי שיהיה מה לאכול בשנות הרעב, ואכן פעלו את פעולתם.

הנחתי את שפופרת הטלפון ואמרתי: ריבונו של עולם, אתה נמצא אתי כאן עכשיו, תעזור לי להתחזק, איני רוצה להרגיש אבוד ומודאג כמו התכנית של היצר הרע. אני רוצה לחוש בידך החזקה והאיתנה. אני רוצה להישען עליך לגמרי. הן אתה ידעת כולה. כך רצית שיהיה, ואני בטוח שכבר הכנת לנו מה שצריך לחתונה ולכל העניינים מסביב. זה היה לי ברור כל כך, שהייתי רגוע באמת.

כאשר התפוצצה הפרשה, התקשרו אליי אנשים ושאלו מה אני אומר. אמרתי להם: כך רצה הקב"ה. הם לא יכלו להבין איך אני עונה במתינות כזאת. "אל תקשקש בראש", הם אמרו לי, "אם אתה ממשיך את החיים במנוחת הנפש שכזאת, סימן שקיבלת ממנו את הכסף ואתה לא מגלה".

לא קיבלתי ממנו פרוטה, עניתי בכל תוקף, מה יש לי לסעור ולרגוז? וכי אם אהרוג את עצמי זה יביא לי את הכסף בחזרה? לא. המשקיעים השונים רצו ללכת לערכאות, אבל גם בניסיון זה עמדתי. לא זו דרכה של תורה.

הימים חלפו, החתונה הגיעה, והשאלה שאתם בוודאי שואלים היא, איך נפתרה פרשת הכסף. קיבלתי על עצמי להחזיק את הזוג עשר שנים על חשבוני. אמרתי למחותן, איני יכול לתת לך את כל הכסף מראש, אך אם ירצה ה', מה שהבטחתי הזוג יקבל מדי חודש בחודשו. אשתי שאלה אותי, "מניין תיקח את הכסף?" אמרתי לה: בורא העולם יודע שאני צריך את הכסף. וכי יש לי ספק שהוא ייתן לי מה לאכול? איך לחיות? עדיין לא מצאתי אדם שאין לו לחם לאכול. הוא כבר ידאג גם לזה. וברוך ה', עמדתי בהתחייבות והכול התנהל כשורה.

שנה אחר כך נגמר השידוך של הבת השנייה. המחותן אמר:

אמרתי לה, סיכמנו משהו. אך היא אמרה, "אני סתם מתעניינת".
אוחזים באפס, אמרתי את האמת. שבועיים לפני החתונה, ועדיין
אוחזים באפס.

אנו חוזרים הביתה אחרי חמישה ימים של שהייה בניו יורק,
ורואים שהצטבר הרבה דואר. אני פותח מעטפה שהגיעה מחברה
כלשהי ומוצא בה צ'ק של עשרים אלף דולר על שמי. מעביר לדף
הבא והנה עוד צ'ק של עשרים אלף דולר. ובדף הבא עוד עשרים
אלף דולר.

אני צועק לאשתי, בואי תראי מה הולך כאן, הכסף הגיע! כל
הכסף הגיע! ואפילו יותר מוקדם מהצפוי, שבועיים לפני תאריך
היעד, והכסף כבר אצלי. התקשרתי למחותן שלי ואמרתי לו: אני
חותם על כל שלושת הצ'קים ושולח לך אותם כמו שהם, שתהיה
רגוע.

רק אחרי החתונה התחלתי במסע בירורים: מי זאת החברה
ששלחה לי את הצ'קים? קבעתי פגישה עם בעל החברה ושאלתי
אותו, האם שלחת לי שישים אלף דולר? הוא אמר לי: "לא, מה
פתאום שאשלח לך שישים אלף דולר?" סיפרתי לו שהגיעו אליי
שלושה צ'קים בסכום כולל של שישים, והוא אומר לי, "אה, זה
אתה שקיבלת את הכסף?" אני מקווה שלא טעית - אמרתי לו -
כי הכסף כבר איננו ואין לי מהיכן להחזיר.

"לא. לא היתה כאן טעות", הוא אומר בוודאות ומתחיל
מההתחלה:

"לפני שבועות מספר עברנו למשרדים חדשים, והחלטנו
להכניס את כל הניירת למחשב. כך העברנו את כל המסמכים, עד
שהגעתי למסמך מלפני ארבע שנים. עשיתי אז עסק עם מישהו,
משהו קטן, והוא אמר לי שהוא רוצה שאת כל רווחי אותו עסק
אשלח לרב שלו, הרב ישראל בראג בקליוולנד. הוא מסר לי את
הכתובת. וזהו. ארבע שנים שכחתי מהעסק ומההסכם, ועתה
כשמצאתי את המסמך, התחלתי לבדוק מה הניב אותו עסק.
עשיתי הערכה ראשונית, והמסקנה היתה שהרווחים המגיעים
לשותף שלי הם עשרים אלף דולר. רשמתי צ'ק על הסך המדובר.
חלפו שעתים, בדקתי לעומק וראיתי שהרווחים הם הרבה יותר.
רשמתי צ'ק נוסף של עשרים אלף דולר. בסוף היום בדקתי שוב,
וראיתי שיש רווחים נוספים בסך עשרים אלף דולר. אלו הם
הצ'קים שהגיעו אליך".

נדהמתי. הריבוננו של עולם כבר הכין עבורי את הכסף, וסידר
לשותף מעבר למשרד חדש, כדי שייזכר בזה שלושה שבועות
לפני החתונה, וכך הכול יגיע אליי בזמן.

אלו הם רק שני סיפורים ממה שחוויתי בחתונות כל ילדי
שיחיו. אצל כל אחד היה סיפור יותר נפלא מאצל הקודם לו. אני
רוצה לומר משהו לכל אבא ולכל מחותן: דע לך, תחשוב ותרגיש

"הבן שלי תלמיד חכם. אני רוצה שיחיה ברוגע. הדבר הראשון
שאני מבקש הוא, שעוד לפני החתונה תניחו על השולחן מאה
אלף דולרים. איני מעוניין בצ'קים של ביטחון ואמונה, אלא
במזומנים!" אמרתי לו: אל תדאג. יהיה לך כל הכסף עוד לפני
החופה. קבענו את החתונה לעוד ששה שבועות, והוא אמר לי:
"תזכור, זה חייב להיות לפני החופה". אמרתי לו, יהיה בלי ספק.
אשתי ירבה שם, והיא סימנה לי כל הזמן, כלומר, "מה אתה
עושה? מהיכן תביא את הכסף?" היא רצתה שאגיד את האמת,
שאיננו יכולים לעמוד בדבר כזה. אמרתי לה, יהיה כסף גם יהיה.
"האם תפשוט יד?" שאלה אשתי במתח. לא, השבתי, איני אוסף
כסף וגם לא אאסוף. הסברתי לה שכל השידוך הזה הוא שידוך
משמים. וכי אנחנו בחרנו בו? הרי השידוך הגיע באופן שמימי.

וכך היה מעשה: בני הלך ללמוד בישיבה חשובה מאוד,
וכשחזר פעם לשבת שאלתי אותו מי הבחור הכי טוב בישיבה.
הוא אמר לי שם של בחור, וזה הצית לי את הזיכרון, שכאשר
הייתי ילד למד אתי מישהו עם אותו שם משפחה. לך תשאל אותו
אם לאבא שלו קוראים כך וכך, ביקשתי מבני. אשתי התפלאה אז
מאוד, למה אני מתעניין בדברים כאלו. אין זו דרכי כלל לשאול
על בחורים אחרים. ואכן המילים יצאו לי מהפה בלי לחשוב.

כמה ימים אחר כך חוזר בני ואומר לי: "כן. הבחור הזה הוא
הבן של החבר שלך מהחידוד". נהייתי לשמוע זאת ושכחתי מכל
העניין.
שלוש שנים אחר כך מתקשר אליי שדכן ואומר לי, "יש לי
בשבילך שידוך, בחור משהו-משהו, כליל המעלות, שווה לבדוק".
שאלתי לשמו של הבחור, והוא אמר לי את שמו של אותו בחור
שבני סיפר עליו לפני שלוש שנים.

אמרתי לשדכן, העניין סגור, זה השידוך שלנו. "מה זה?"
התפלא השדכן, "ככה עונים? אתה לא רוצה לברר לבדוק ולברר?"
אמרתי לו: אני יודע שזה השידוך בלי שום ספק. לפני שלוש שנים
שם ה' בפי לשאול שאלה שלא שאלתי מעולם, לא לפני זה ולא
אחרי זה.

זה היה כל כך ברור לי, שכשהבחור שלי רצה לנסוע לארץ
ישראל, אמרתי לו שלא ייסע, כי חבל שיפסיד את שמחת הווארט.
הוא התעקש לנסוע, ואכן הווארט נסגר בלעדיו, ממש כמו
שהבטחתי לו.

אחרי השתלשלות מופלאה כזאת, עדיין יש לך ספקות בעניין
הכסף? תמהתי באזני אשתי, ה' שלח חתן, וכי את חושבת שלא
ישלח את הכסף לנדונייה ולקעסט? ביקשתי מאשתי שלא תילחץ.
זה העול שלי ואין כל טעם ששנינו נדאג. תשכחי מהכסף ותתכונני
לחתונה ברוגע ובשמחה, הוריתי לה.

ארבעים אלף דולר ידעתי מאיפה אשיג. היתה לי פוליסת
ביטוח בשווייץ, משם הייתי אמור לקבל אותם, אך לגבי שישים
אלף נוספים לא היה לי שום מושג.

עברו ארבעה שבועות. נסענו לניו יורק לקניות לקראת
החתונה, ובדרכנו חזרה שואלת אשתי היכן אוחזים עם הכסף.

לשבת, והוא מתקשר לפני שבת ושואל במתח, אמא את בטוחה שיש צ'ולנט? האמא אומרת שכן, והוא שואל שוב, את בטוחה שיש? בטוחה-בטוחה. כבר עשרות שנים שאתה אוכל אצלי, וכי פעם אחת לא קיבלת את מנת הצ'ולנט שלך?

ה' מזמין אותנו לשבת, מזמין אותנו לחתונה של הילדים שלו, וכי הוא יביא אותנו לאולם ריק? מה שייכת השתדלות, בסכומים אדירים כמו אלו שצריך לחתונה? וכי אפשר לעשות השתדלות על סכומים כאלו? השתדלות עושים כשזה שייך, אבל כאן הרי לא שייך. כאן צריך לאסוף שקים של בטחון, להתחבר למעיין של הבטחון, המעיין של כל ההצלחות והישועות. אני מאחל לכם לשמוח בשמחות צאצאיכם בלב שמח ובמנוחת הנפש, וזה אפשרי, כי בנים אתם לה' אלוהיכם. בטחו בה' והרנינו כל ישרי לב!

(גיליון 'השגחה פרטית')

שאלו לא הילדים שלך; אלו ילדים של הריבוננו של עולם. זה לא הכסף שלך, זה הכסף שלו. הוא רק רוצה לנסות אותנו, כי הוא אבינו שבשמים. אנחנו רק הפועלים שלו, השליחים שלו, ושליח לא צריך לדאוג לכלום. הכול באחריות המשלח. כאשר השליח חושב שהוא בעל הבית, אומר אבינו שבשמים: אתה חושב שאתה יכול? נו, בוא נראה אותך. אם אתה כל כך רוצה להתייגע, לך להתייגע.

ראיתי איך שה' אומר לי, אתה לא צריך לנסוע לאמריקה. הקב"ה חי וקיים גם בארץ ישראל. הקב"ה דואג עבור הילדים שלו, וממציא להם כל מה שהם צריכים: אוכל, שכר לימוד, בגדים לקיץ ולחורף, נסיעות, את כל הכסף הוא ממציא עבורם. וכי לחתונתם לא ידאג? זה הרי הרצון שלו שיתחתנו, והוא ישלח את השידוך ואת הכסף. מה יש לדאוג? משל למה הדבר דומה? לאחד שאמא שלו הזמינה אותו

יומא דהילולא

לפתע הרים הרבי את עיניו, הביט חליפות בר' אברהם ובקוויטל, ואז פלט מפיו משפט סתום: "אם אפשר לעשות טובה למישהו, צריכים לעשותה, ואפילו לגוי"...

"צופה נסתרות" - סיפור ישועה מדהים מכלי ראשון | לארציית הרה"ק רבי אהרן מבעלזא ז"ע

קרא את הקוויטל ובירך אותו בהצלחה במסחרו. אך לפתע הרים את עיניו והביט חליפות בו ובפתקא, ואחר נענה ואמר לו: "אם אפשר לעשות טובה למאן דהו, הרי שצריכים לעשותה, ואפילו לנכרי".

ר' אברהם לא הבין את פשר מילותיו של הרבי, ושם פעמיו חזרה לביתו. והנה באחת מתחנות הרכבת בעודו ממתין לרכבת, הבחין לפתע באשה אחת אשר התהלכה אנה ואנה מבוהלת כהוגן כמחפשת ותרה אחר דבר מה חשוב מאוד. הוא מיד נזכר בדבריו של הרבי, וניגש אליה ושאלה אם נצרכת היא לעזרה כלשהיא. אך היא השיבה כי לא יוכל לעזור לה במאומה. בכל אופן ניסה ר' אברהם לעודדה אולי בכל זאת יוכל למצוא את מבוקשה. ואז נענתה האשה ואמרה כי איבדה את תיקה האישי ובה כל מסמכיה וכספה. שאלה ר' אברהם באיזה סכום כסף מדובר, וענתה כי מדובר בסכום של עשרים וחמשה ראניש. על אתר הושיט לה ר' אברהם את כל הסכום. לשאלתה מתי והיכן תחזיר לו את מעותיו, ענה ר' אברהם כי הוא נותן לה זאת במתנה גמורה.

התרגשה הנכרית מטוב לבו, ובתמורה הוציאה מכיסה כרטיס ובו מקום עבודתה - 'ביזנעס קארד' (כרטיס ביקור) והושיטה לו. "הבחנתני", סיפר ר' אברהם, "כי האשה משמשת כשופטת בעיר הגדולה לעמבערג, אך לא ייחסתי לכך כל חשיבות באותו רגע ותחבתי את הכרטיס לכיסי.

סיפר הגה"ח רבי מאיר וייס, מזקני וחשובי חסידי בעלזא ובעמח"ס 'מדור לדור', שזכה בצעירותו להסתופף בצל קדשו של הרה"ק רבי אהרן מבעלזא ז"ע:

בשכונת 'נווה אחיעזר', בה כיהן אאמו"ר כאב"ד, גר יהודי ושמו הרה"ח ר' אברהם למפל ז"ל, חסיד בעלזא בכל נימי נפשו שזכה להתאבק בעפר רגלם של מרן מהרי"ד ז"ע ולאחריו אצל מרן ז"ע, והוא סיפר לי מעשה נורא:

בשנים שלפני המלחמה בתקופה שלאחר נישואיו עסק לפרנסתו במסחר הטקסטיל, והיה קונה כמות גדולה של סחורה בזול ומוכרה לאחרים ביוקר וכך היה מרוויח את לחמו ביושר. ברם, לעתים עסק גם באופן בלתי רשמי בלא לדווח על הכנסותיו לרשויות, עד שביום בהיר אחד נתפס על העלמת המס והיה צפוי למשפט קשה הנושא בחובו גזר דין ועונש כבד מנשוא.

ממש באותם ימים נזדמן לידו איזה מסחר מסודר וחוקי, אך כדרך מי שנכווה ברותחין נזהר אף בפושרין ופחד לסגור את העסקה על אף ששמר על חוקיותה, ולכן נסע לקבל את ברכתו של מרן ז"ע. טרם היכנסו אל הקודש חשב בלבו מרוב ביישנותו, כי לא יזכיר כלל את עניין המשפט בפני הקודש, אלא יזכיר אך ורק את העסקה אשר עומד עתה טרם חתימתה, ובמחשבתו יכוון על אותו משפט קשה הצפוי לו.

נכנס ר' אברהם בדחילו ורחימו והגיש למרן את הפתקא. מרן

לה בתחנת הרכבת, היושבת בין השופטים. כבר בתחילת הדין בענייני, עוד בטרם הספיקו השופטים לחייב אותי, נעמדה אותה שופטת על רגליה וטענה בעוז: לא ייתכן לחייב אותו ולהאשימו בדברים אלו, שהרי הוא ולא אחר סייע לי לפנים משורת הדין, וודאי לא יעבור על הדין! והעידה על ישרי ונאמנותי וכך גרמה לסגירת התיק כולו ופטרו אותי לשלום".

(א' חסיד, 'המבשר תורני' עקב תשע"ג)

"כעבור זמן קצר הגיעה לביתי הזמנה מבית המשפט ובה נאמר כי עלי להופיע ביום פלוני ובשעה פלונית בבית המשפט אשר במחוז לעמבערג! כאן כבר הבנתי לאשורם את דבריו הנסתרים של מרן", המשיך ר' אברהם את סיפורו הנפלא, "וכבר בטוח הייתי בישועתי הקרובה.

"ביום המיועד נסעתי בלב בטוח אל בית המשפט, ואכן מיד בהיכנסי לאולם בית המשפט כבר הבחנתי באותה שופטת שעזרתי

הסיפור היומי

במקום להניח על הציון את הקוויטל שחברו שלה אתו, הוא השאיר שם בטעות את רשימת החובות שלו לגמ"חים...

טעות טעות, אבל בתוך זמן קצר הוא נוכח שהרשימה 'טופלה' על הצד הטוב ביותר |
מועשה שאירע על ציונו של הרה"ק משטפנשט זי"ע בנחלת יצחק

דיבורו הוא מושיט לו דף מקופל (קוויטל) - ואני מקווה ומאמי שבזכות האמונה בצדיק הקדוש הזה אשר אבותי התהלכו לאורו כל ימיהם, האמונה הזאת תעמוד לי ואושע אף אנוכי מהצרה הזאת.

ר' יצחק לא הסס לרגע, וברצון קבל ממנו את הקוויטל והטמינו בתוך כיס חליפתו על מנת להניחו על קבר הצדיק, כשהוא נפרד ממנו באיחול לישועה קרובה.

היה זה יום גשום וערפילי במיוחד, אבל גם מזג האוויר הסוער לא מנע מר' יצחק לקיים מנהגו מימים ימימה. הוא התעטף במעילו המסורבל, הלך לתחנה המרכזית, שם עלה על קו 405 בדרכו לתל אביב לפקוד את ציון הרבי הק' האביר יעקב, לשם הגיע כעבור כשעה ומחצה.

עם סיום תפילתו מעומק ליבו ליד הציון הק', בו שפך ליבו על מועקותיו הוא, אף הוסיף תפילה קצרה על צרת חבריו זעליג, ואז עזב את חלקת הציון הק' ונפנה לקיים את בקשתו של זעליג. הוא ניגש אל החלקה הסמוכה, שם טמון הרבי הק' משטפנשט, ותוך כדי הליכתו תחת מטר סוחף הוא מכניס את פסת ידו לכיס חליפתו ומעילו כדי לחפש את ה'קוויטל' שמסר לו זעליג. לאחר חיפוש קצר במעמקי כיסיו הוא שולף את הקוויטל, ניגש אל הציון הק' של הרבי משטפנשט ומניח את הקוויטל בתוספת מספר פרקי תהילים ותפילה מעמקי הלב עבור חברו זעליג בן רחל שיושע מצרתו.

עם הגיעו לביתו בשעות הערב מבחין ר' יצחק בדף מקופל כלשהו המבצבץ מכיסו הפנימי, וכשהוא מוציאו ופותחו, חושכות עיניו, כאשר לתדהמתו הוא רואה כי מחזיק בידו את הקוויטל של זעליג. הוא מנסה לשחזר, מה קרה כאן? איך יתכן? הלא הוא הניח את הקוויטל על הציון? ואז הוא נזכר שבכיסו הפנימי השני שוכן לו

ר' יצחק, יהודי חסידי ירושלמי, זכה בשעתו לחלות את פני הצדיק הרה"ק האביר יעקב' מסאדיגורה ולהתברך מפי קדשו, ומאז שזכה לבוא בהיכלו התקשר אליו בלב ונפש והמשיך לפקוד את שעריו בכל הזדמנות להתברך מפיו.

הרה"ק מסאדיגורה נסתלק לגנזי מרומים בה' בטבת תשכ"א, ומאז מקפיד החסיד דנן ביום זה - ה' בטבת - לנסוע תל אביבה כדי להשתטח על ציונו הק' בבית העלמין נחלת יצחק. אמנם לפעמים בעת הצורך הוא מוסיף ועולה לציון הק' גם בהזדמנויות אחרות, כמו בעת שהוא מתכוון לעריכת שמחה בבית או בפרוס הימים הנוראים, כך נוהג הוא מזה עשרות שנים.

היה זה באחת השנים ביום ה' בטבת, כשר' יצחק מסיים את תפילת שחרית בביהכנ"ס השכונתי, ניגש אליו זעליג ידידו הקרוב, ובשפה רפה החל לשפוך את ליבו כשהוא מספר על צרה צרורה שפוקדת את ביתו, כשברקע אין נראה פתרון ומוצא. ר' יצחק שהיה תמיד רחמן ורגיש, הביע את רגשי השתתפותו הכנים בצרתו של זעליג חברו ושאלו: במה אוכל לעזור לך? נענה זעליג ואמר לו: הרי שומע הנך כי אין כרגע שום עצה, אך 'טובה' קטנה כן אוכל לבקשך ואודה לך מאוד אם תקיים את בקשתי.

וכך המשיך ושח בפניו: דע לך, כי למרות שבמראה החיצוני אינני נראה משתייך לעדת חסידים כלשהי, אולם אגלה לך בזה כי נמנה אני על משפחה שמוצאה מרומניה, והורי זקני היו מקושרים לאדמו"ר הק' רבי אברהם מתתיהו משטפנשט הטמון בבית העלמין נחלת יצחק בתל אביב. והנה יודע אני על מנהגך ביום זה של היארציט של הרבי מסאדיגורה לעלות להתפלל על ציונו נחלת יצחק, אבקש אפוא שתואיל בטובך לגשת לציונו של הצדיק משטפנשט להזכירני שם לטובה ולישועה ולהניח עבורי את ה'קוויטל' הזה שכתבתי - ותוך כדי

החלו להתגלגל אליו מספר הצעות שהקלו רבות את מצב פרנסתו הדחוק. בין השאר, זוגתו שמזה שנים מחפשת עבודה, נקראה למלא תפקיד בכיר במוסד חינוכי ממנו פוטרה לפני מספר שנים, ובכך עבר מצב כלכלת ביתו שינוי לטובה, ותוך תקופה קצרה הצליח בסייעתא דשמיא להחליף מחובותיו המעיקים.

ר' יצחק זוקף את הישועה ל"טעותו" בה הניח את רשימת חובותיו על ציון הצדיק משטפנשט במקום את הקוויטל שיועד לו. כמובן, מאז לא פסק ר' יצחק מלפקוד את ציון הצדיק משטפנשט כל אימת שהוא מגיע לבית העלמין בנחלת יצחק, והוא ממשיך לראות ישועות גדולת על כל צעד ושעל ובכל הענינים.

(גיליון 'באר בשדה' - שטפנשט)

בדרך קבע דף, ובו פירוט מלא של כל חובותיו לגמ"חים והלוואות שלקח מידידיו וקרובים שונים בעת שעמד לפני נישואו בתו שנחוגה לא מכבר, כאשר בשולי הדף מופיע הסכום האסטרנומי אותו הוא חייב לכסות בעתיד הקרוב. 'כנראה שבטעות הנחתי על הציון של הרבי משטפנשט את רשימת חובותי במקום את הקוויטל של זעליג...' הוא מצטער על התקלה אך מתנחם בכך שלפחות הוא הזכיר את צרת חבירו בעל-פה, ומקווה כי הצדיק יפעל לישועתו גם ללא שהקוויטל יונח על הציון דווקא.

מספר ר' יצחק; והנה לא חלפו ימים רבים, ובעוד שמידידו ר' זעליג שמע כי אמנם ישועתו לא בוששה לבוא, הרי שאצלו הוא שם לב ורואה כי נפתח לפניו "חלון של הזדמנויות", כאשר

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדף היומי

את מי מותר להעביד בפרך?

כתובות דף מג

והתנחלתם אותם

המילה 'ובאחיקם' יש שני טעמים, הראשון הוא 'פשטא' המושך כלפי מעלה, והשני הוא 'מהפך' המושך כלפי מטה. וא"כ אומר הגאון, המושך כלפי מעלה בא לרמז על דרשת הגמרא שלפעמים 'לעולם בהם תעבדו, ובאחיקם', כלומר גם באחיקם, באופן שמדובר באינשי דלא מעלי, ובאופן שמדובר על אדם כשר, עליו נאמר 'ובאחיקם בני ישראל לא תרדה בו בפרך'.

(פניני הגר"א)

הגמרא בבבא מציעא (עג:): לומדת מהפסוק 'והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיקם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך' דין מחודש, תנינא: ראית שאינו נוהג כשורה, מנין שאתה רשאי להשתעבד בו - תלמוד לומר לעולם בהם תעבדו ובאחיקם. יכול אפילו נוהג כשורה - תלמוד לומר ובאחיקם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך. הגאון מוילנא אומר היכן רמוז הדין הזה בפסוק, ומפרש שעל

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'

”אפילו אם מפצירים בו אביו או רבו שיספר להם מה שדיבר פלוני על אודותם - אסור”

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

בכל אופן.”

ואם אביו הוא עם הארץ, כתב ה' בן איש חי' שיאמר לפניו שאירע מעשה באדם אחד שעשה כך, ואמר לו החכם שדבר זה אסור.

ואם עשה כן ולמרות זאת לא הבין אביו את הרמזים, דעת הגר”נ קרליץ שמותר לו לומר לאביו בפירוש שאסור, ובשעה שעובר את העבירה מותר אף להכלימו כדי להפרישו מהעבירה, שהרי למדו חכמים ש”אתה ואביך חייבים בכבוד ה'”. אכן, דעת הגרב”צ אבא שאול שאין היתר לבזות את אביו כדי למונעו מעבירה. ודעת הגר”ח קניבסקי שאם יודע שאביו יכעס עליו כשיעיר לו ולא יקבל ממנו, ע”ז נאמר ”כשם שמצוה לומר דבר הנשמע” וכו’.

בסעיף ה' (כלל א' מהלכות רכילות) הנלמד היום בסדר הלימוד היומי ב' חפץ חיים', מדגיש רבנו כי אפילו אם מפצירים בו אביו או רבו שיספר להם מה שדיבר פלוני על אודותם, אסור הדבר. זהו אכן ניסיון קשה הכרוך באי נעימות, שעל כדוגמתו אנו מתפללים ”ואל תביאנו לידי ניסיון”...

בביאורים ומוספים מביאים על כך את דברי השולחן ערוך ביורה דעה, שהרואה את אביו שעובר על דברי תורה לא יאמר לו ”עברת על ד”ת”, אלא יאמר לו בלשון שאלה - ”אבא, כתוב בתורה כך וכך?” והוא יבין מעצמו ולא יתבייש. וכן מבואר לעיל ב' חפץ חיים' שכשהוריו מספרים לשון הרע מחויב למונעם בדרך כבוד [ואם החריש להם, הוא והם אינם ממלאים ימיהם ושנותם], ובבאר מים חיים שם כתב שיאמר להם בלשון רכה ובדרך כבוד כך: ”אפילו אם הוא אמת, כתוב בתורה שאין לדבר לה”ר על חברו

הדדע הדדע הדדע

מענה לשאלות ב'דף היומי בהלכה'
גם באמצעות הדואר האלקטרוני

ניתן להפנות לשאלות בסימן 'לב'
לכתובת daf5609000@gmail.com
והרבנים המשיבים ישתדלו לענות בהקדם לכל פונה

תכין עצמך לכבוד שבת

קבל את 'גיליון 'לקראת שבת' שכבש את העולם היהודי
אצלך בתיבת המייל לפני כולם כל יום חמישי

סיפורים ופנינים מרתקים מחייהם של רבותינו הקדושים

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

באיזה מקרה אסור לרכוש ספר תורה?

אסורה. אולם, במקרים שיש לחשוש לאיבה, פעמים שהמכירה מותרת. ומסירת ספר תורה ליהודים שמכבדים את ספר התורה כראוי, אך הם עוברי עבירה - יש שכתב, שאף אם היא מותרת, אין להתירה אלא בספר תורה חדש, אבל בספר תורה שכבר קראו בו יראי ה', יש לחשוש שמסירתו ליהודים אלו נחשבת להורדה בקדושה. [שו"ע לט, ח, משנ"ב ז-ח, וביה"ל ד"ה אין; ביאורים ומוספים דרשו, 27]

ספר תורה, תפילין ומזוזה, אפילו פסולים, שנמצאו ביד גוי, חובה לקנותם מידו, כדי שלא יבואו לידי בזיון. ואם הגוי דורש עבורם מחיר הגבוה בהרבה ממחיר השוק, יש להשתדל לבוא עמו לעמק השווה, אך אם הוא עומד על דעתו אין לקנותם, כיון שהתמורה הגבוהה עשויה לגרום לו לגנוב כתבי קודש נוספים על מנת למוכרם במחיר מופרז. ולאידך גיסא - מכירת ספר תורה, תפילין ומזוזות, לגוי, בודאי

מי מוגדר כ'מוחזק בכשרות'?

וגם לאשה - למרות שאין לה נאמנות לעדות ממון - יש נאמנות של עד אחד בנוגע לאיסורים. ונאמנות זו אינה רק לענין 'איסורים' של לא תעשה, כגון להעיד על מאכל שהוא כשר לאכילה; אלא אף לענין קיום מצוות עשה, כגון להעיד על ספר תורה שנכתב ביד סופר מומחה. [שו"ע לט, ט, ומשנ"ב כד; ביאורים ומוספים דרשו, 30]

כלל הוא בידינו: "עד אחד נאמן באיסורים". לדעת השולחן ערוך, כל אדם מישראל כפטר לעדות זו, אלא אם כן הוא חשוד להכשיל אחרים באיסור זה שמעיד עליו. אולם, לדעת הרמ"א אין די בכך שאינו חשוד, אלא צריך שיהיה מוחזק בכשרות. ויש שפירש, ש'מוחזק בכשרות', פירושו - אדם שמתעטף בטלית ומניח תפילין, ומתפלל שלוש פעמים בכל יום, ונוטל ידיו לאכילה, ומנהיג את ביתו על פי ההלכה.

האם תפילין טעונות בדיקה מדי פעם?

זיעה היה מצוי; אבל בתפילין מהודרות שבזמננו, העשויות מעור בהמה גסה, אין הקלקול מצוי, ואדרבה, פתיחתן לצורך הבדיקה, והוצאת הפרשיות והכנסתן, עלולות לגרום לקלקול התפילין. ויש שנהגו, לבדוק תפילין של מת לפני הנחתן על ידי אדם אחר; ויש שהורה, שאין צורך לבדוקן. [שו"ע לט, י, ומשנ"ב כו-כח; ביאורים ומוספים דרשו, 31 ו-34]

תפילין שנעשו כדין, והן בחזקת כשרות, ומניחין אותן בתדירות - אינן טעונות בדיקה לעולם. אך אם נוצר בהן קרע, או ששהו במקום לח במיוחד, וכדומה - חובה לבדוקן, ועד לבדיקתן אין לברך על הנחתן. ובכל מקרה, ראוי לבדוקן פעם בשלוש וחצי שנים, בגין הזיעה המתחככת בהן, ועלולה לקלקלן. וכתבו הפוסקים, שדברים אלו אמורים בנוגע לתפילין שבזמנים עברו, שהיו עשויים מעור בהמה דקה, וקלקולם על ידי

* ספר תורה, תפילין ומזוזה, שכתבם יהודי משומד האדוק בעבודה זרה - חובה לשורפם, כיון שיש להניח שבעת כתיבתו את השמות הקדושים שבהם, התכוון לשם עבודה זרה.
* ספר תורה, תפילין ומזוזה, שכתבם יהודי שאינו מאמין בדברי חכמינו ז"ל, אין להשתמש בהם, וצריך לגונזם באופן שלא יבואו לידי שימוש.
* חוטי ציצית שנקשרו בידי מי שאינו מחויב במצות ציצית, כגון אשה - כשרים. ויש מהראשונים שפוסלים, ולדעת הרמ"א, לכתחילה יש להחמיר כדעתם.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם מותר לנשק את התפילין של ראש לפני הנחתן?

של ראש "על מצות תפילין". ולדעת הרמ"א, מברך את שת הברכות: "להניח" ו"על מצות תפילין"; ולפני ברכת "להניח", ימשמש בתפילין של יד; ויש אומרים, שבמקרה זה, עדיף לברך תחילה "על מצות תפילין", ולאחר הנחת התפילין של יד, ימשמש בתפילין של יד ויברך "להניח".

[שו"ע כה, ט, משנ"ב כח, כט ו-לב, וביה"ל ד"ה ואם, וד"ה ולדידן; ביאורים ומוספים דרשו, 37]

אסור להפסיק בין הנחת תפילין של יד להנחת תפילין של ראש בדיבור, ואף לא לשהות שהייה ארוכה שלא לצורך, וכן יש להימנע אף מרמיזה באצבעות, וכדומה. ומותר לנשק את התפילין של ראש לפני הנחתן, וכמו כן, יש שהתירו לכסות את התפילין של יד מעט לפני הנחת התפילין של ראש.

ואם הפסיק ביניהן בדיבור, ואפילו במילה אחת, או שהסיח את דעתו - לדעת השולחן ערוך והגר"א, מברך על הנחת התפילין

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל? שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

הלוח היומי

כ"א מנחם אב | רבי חיים ב"ר יוסף דב בער הלוי סולובייצ'יק זצ"ל, הגר"ח מבריסק

יארצייט:

שנ"ד/ש"ע: רבי יעקב קופלמן זצ"ל, מבריסק דקויא, בעל עומק הלכה, אהל יעקב ועוד.
תקע"ח: רבי אלכסנדר סנדר ב"ר יצחק אייזיק .. זצ"ל, מקומארנא, בעל זכרון דברים.
תר"ח: רבי דוד ב"ר מנחם מנדל (מקוסוב) זצ"ל, מזאבלטוב, בעל צמח דוד.
תרע"ה: רבי חיים ב"ר יוסף דב בער הלוי סולובייצ'יק זצ"ל, הגר"ח מבריסק.
תשי"ז: רבי אהרן ב"ר יששכר דב רוקח זצ"ל, מבעלזא.

תשס"ז: רבי משה דב ב"ר צבי יהודה וולנר זצ"ל, אב"ד אשקלון, בעל שו"ת חמדת צבי, אמרי חמודות, דרושים לחפציהם וחמדת הלבבות.

יארצייט מרן רבינו חיים ב"ר יוסף דב הלוי סולובייצ'יק - הגר"ח מבריסק

לשאוף להיות גדול

הגאון רבי ברוך בער אמר בשם רבו מרן הגר"ח מבריסק, כל יהודי אפילו הקטן ביותר צריך לשאוף להיות גדול, כל אחד באופן שלו, אפשר להיות גדול במעשים טובים, במידות טובות, בצדקה וכו', כל אחד שייך להיות גדול בדבר מסוים! (לקט רשימות - כבוד שמים עמ' קצד, קובץ חיזוק ח"ד עמ' סג)

נשתדל לשאוף להיות "גדולים" לפחות בדבר אחד שאנו מסוגלים לכך, כגון תורה, תפילה, חסד, מידות וכו'

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפוח בכל יום' לתיבת המייל שלך

ככה מתחילים יום טוב במיוחד

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il